

គបសម្ព័ន្ធ ក

សកម្មភាពសាលា ដើម្បីជំរុញការចូលរួម

សកម្មភាពកសាងក្រុម

ការរៀនស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក

នៅពេលអ្នកធ្វើការជាមួយមនុស្សមួយក្រុមដែលមិនទាន់ស្គាល់គ្នាច្បាស់ មានសកម្មភាពកម្សាន្តប្លែកៗជាច្រើនដែលជួយឲ្យពួកគេរៀនស្គាល់គ្នា និងបង្កើតនូវស្មារតីសាមគ្គីភាព និងជាសុភាព។

ការរៀនចំណាំឈ្មោះសិក្ខាកាមក្នុងអំឡុងសិក្ខាសាលា គឺរឹតតែមានសារៈសំខាន់សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល។ វាធ្វើឲ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ទទួលបានតម្លៃនិងការគោរព នៅពេលដែលអ្នកអាចហៅឈ្មោះពួកគេ។ នៅពេលក្រុមថ្មីមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងអំឡុងកិច្ចប្រជុំ ឬសិក្ខាសាលា ចូរចាប់ផ្តើមជាមួយនឹង “ហ្គេមចំណាំឈ្មោះ” ដូចជាហ្គេមខាងក្រោមជាដើម។

សកម្មភាព
រៀនមួយពីក្រោយការដាក់ឈ្មោះគឺរៀន

នៅពេលចាប់ផ្តើមការប្រជុំ ចូរឲ្យគ្រប់គ្នាឈរជារង្វង់។ ស្នើឲ្យនរណាម្នាក់និយាយពីឈ្មោះរបស់គាត់ និងមូលហេតុដែលគាត់ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះនោះឲ្យ។ អ្នកដែលឈរនៅចំកណ្តាល ត្រូវនិយាយអ្វីដែលគាត់ទើបបាននិយាយចប់ ហើយបន្ទាប់មកធ្វើការណែនាំឈ្មោះរបស់ខ្លួន។ បន្តធ្វើដូច្នោះរហូតដល់អ្នកចូលរួមទាំងអស់បានណែនាំខ្លួនគ្រប់គ្នា។

អ្នកអាចធ្វើឲ្យសកម្មភាពនេះកាន់តែពិបាក និងកាន់តែរីករាយដោយស្នើឲ្យបុគ្គលម្នាក់ៗមិនត្រឹមតែនិយាយឡើងវិញពីអ្វីដែលគេនិយាយរួចនោះទេ គឺថែមទាំងនិយាយពីឈ្មោះរបស់អ្នកផ្សេងទៀតដែលបានណែនាំខ្លួនរួច។

គាត់ឈ្មោះ មេត្តា ដែលជាឈ្មោះយាយរបស់គាត់ផងដែរ។ ខ្ញុំវិញឈ្មោះ ភ្លៀង ពីព្រោះនៅថ្ងៃដែលខ្ញុំកើត ភ្លៀងបានធ្លាក់ ហើយវាជួយសង្រ្គោះគ្រោះរាំងស្ងួតនៅក្នុងស្រុករបស់យើង។

សកម្មភាព

ទាយរឿងសម្ងាត់របស់ខ្ញុំ

សកម្មភាពនេះផ្តល់ផលប្រយោជន៍សម្រាប់ក្រុមដែលនៅបន្តរៀនស្គាល់គ្នានៅឡើយ។ សម្រាប់សកម្មភាពនេះ អ្នកនឹងត្រូវការពែងក្រដាសព្រាងតូចៗ និងប៊ិច។

- 1 ចែកប៊ិច និងក្រដាសឲ្យសមាជិកគ្រប់រូបក្នុងក្រុម។ ស្នើឲ្យគ្រប់គ្នាសរសេររឿងសម្ងាត់របស់ពួកគេនៅលើក្រដាស។ វាអាចជារឿងកំប្លែង ឬជារឿងពិតតាមដែលអ្នកចង់ប្រាប់! ប្រសិនបើអ្នកកំពុងត្រៀមពិភាក្សាជុំវិញប្រធានបទណាមួយ អ្នកអាចស្នើឲ្យពួកគេសរសេរតែពីប្រធានបទនោះក៏បាន។ ចូរប្រាកដថា គ្រប់គ្នាដឹងថារឿងសម្ងាត់ទាំងនេះនឹងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដូច្នោះពួកគេមិនសរសេរអ្វីមួយដែលមានលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនខ្លាំងពេកទេ។

- 2 នៅពេលសរសេរចប់គ្រប់គ្នាហើយ ឲ្យពួកគេដាក់ក្រដាសសរសេររឿងសម្ងាត់នោះទៅក្នុងពែង។ បន្ទាប់មកហូចពែងត្រឡប់ដើម្បីឲ្យសមាជិកទាំងអស់ចាប់យកក្រដាសនោះមកអានៗ។ អ្នកអាននឹងត្រូវទាយថានរណាជាអ្នកសរសេររឿងសម្ងាត់នោះ។
- 3 ប្រសិនបើអ្នកអានទាយមិនត្រឹមត្រូវទេ អ្នកដទៃក្នុងក្រុមនោះអាចព្យាយាមទាយបន្ត។ បន្ទាប់មក ឲ្យម្នាក់ទៀតអានរឿងសម្ងាត់មួយទៀត និងព្យាយាមទាយថានរណាជាអ្នកសរសេររឿង។ បន្តធ្វើដូច្នោះរហូតអានរឿងសម្ងាត់អស់។

ប្រសិនបើជាក្រុមធំ ឬមិនមានពេលច្រើនទេ អ្នកអាចជួយក្រុមឲ្យស្គាល់គ្នាកាន់តែច្បាស់ ដោយស្នើឲ្យពួកគេបង្កើតជាក្រុមតូចៗដែលមានគ្នា៣នាក់ដែលអង្គុយជិតគ្នាស្រាប់។ សួរពួកគេប៉ុន្មានសំណួរទាក់ទងនឹងប្រធានបទនៃកិច្ចប្រជុំ បន្ទាប់មកឲ្យពួកគេពិភាក្សាគ្នារួចឡើយ។ ជាឧទាហរណ៍ ដំបូងអ្នកអាចស្នើឲ្យពួកគេណែនាំខ្លួនជាមុន ហើយបន្ទាប់មកឲ្យពួកគេចែករំលែកអ្វីមួយជាបទពិសោធន៍ថ្មីនៅពេលពួកគេទៅគ្លីនិកសុខភាពមួយ។

ការបង្កើតក្រុម

នៅពេលស្នើឲ្យអ្នកចូលរួមបង្កើតជាក្រុមតូចៗ ពួកគេនឹងចង់ស្ថិតនៅក្នុងក្រុមជាមួយអ្នកដែលពួកគេស្គាល់ស្រាប់ ជាជាងធ្វើការជាមួយមនុស្សថ្មី។ ព្យាយាមបញ្ចូលពួកគេឲ្យនៅជាមួយគ្នា ដើម្បីឲ្យពួកគេរៀនស្គាល់គ្នា និងស្តាប់ពួកគេប្លែកៗ។

វិធីរាប់! វិធីដ៏សាមញ្ញ និងឆាប់រហ័សមួយសម្រាប់បង្កើតក្រុម គឺ “វិធីរាប់” ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអ្នកចង់បង្កើតក្រុមចំនួន៤ ចូរដើរជុំវិញបន្ទប់ រួចស្នើឲ្យពួកគេម្នាក់ៗហៅលេខ១ លេខ២ លេខ៣ ឬលេខ៤ តាមលំដាប់លំដោយ និងបន្តហៅលេខទាំងនោះរហូតដល់អស់អ្នកចូលរួម។ អ្នកដែលហៅលេខ១ នឹងត្រូវបញ្ចូលក្នុងក្រុមទី១ ហើយអ្នកដែលហៅលេខណានឹងត្រូវបញ្ចូលក្នុងក្រុមលេខនោះ។

សកម្មភាព
ទូកសង្រ្គោះជីវិត

នេះគឺជាវិធីដ៏សកម្មមួយសម្រាប់បង្កើតក្រុម!

- 1

ស្នើឲ្យពួកគេទាំងអស់ស្រមៃមើលថាពួកគេកំពុងស្ថិតនៅលើទូកដ៏ធំមួយ ហើយទូកនេះនឹងលិចក្នុងពេលដ៏ខ្លីខណៈព្យុះកំពុងបោកបក់។ ពួកគេនឹងត្រូវលោតចុះទៅក្នុងទូកសង្រ្គោះជីវិតតូចៗដើម្បីអាចរក្សាជីវិតរបស់ពួកគេបាន។ ចូរពន្យល់ថានៅពេលដែលអ្នកស្រែកថាចំនួនមនុស្សប៉ុន្មាននេះអាចស្ថិតនៅក្នុងទូកតូចមួយ ចូរឲ្យពួកគេចាប់ដៃគ្នាជាមួយអ្នកផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើតក្រុមមួយដែលមានសមាជិកចំនួនប៉ុន្មាននោះ។
- 2

បន្ទាប់មក និទានរឿងអំពីការធ្វើដំណើរក្នុងពេលព្យុះបោកបក់នោះ។ ផ្អាកនិទានរឿងនោះជាច្រើនដងដោយស្រែកថា “លោត!” ដើម្បីប្រាប់ឲ្យពួកគេលោតចូលក្នុងទូកតូចដែលអាចដាក់មនុស្សបានក្នុងចំនួនកំណត់មួយ។ ធ្វើដូច្នោះឲ្យបានច្រើនដងដោយផ្លាស់ប្តូរទំហំក្រុមរាល់ពេល រហូតដល់អ្នកសម្រេចបាននូវចំនួនមនុស្សក្នុងមួយក្រុម តាមដែលអ្នកចង់បាន។ បើនៅសល់មនុស្សដែលគ្មានទូកសង្រ្គោះជីវិត នោះអ្នកអាចបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងក្រុមផ្សេងនៅពេលចប់។

លក់ទំព័រពុំបក់មកហើយ!
ចូរលោតចូលក្នុងទូកសង្រ្គោះជីវិតមួយឲ្យបានគ្នាបួននាក់!

លក់បក់បោកកម្ទេចទុករបស់អ្នកហើយ។
អ្នកត្រូវតែលោតទៅចូលក្នុងទូកសង្រ្គោះជីវិតមួយទៀតសម្រាប់គ្នាតែបីនាក់ប៉ុណ្ណោះ!

ល្បែងថាមពល

សកម្មភាពទាំងនេះអាចធ្វើឡើងគ្រប់ពេលក្នុងគោលបំណងនាំមកនូវថាមពលថ្មី ទំនុកចិត្ត ឬសាមគ្គីភាពដល់ក្រុម។ អ្នកអាចនឹងចង់ប្រើប្រាស់សកម្មភាពល្បែងថាមពលណាមួយនៅក្រោយពេលចប់ការពិភាក្សាដ៏តានតឹង ឬនៅពេលដែលក្រុមហាក់ដូចជាកំពុងនឿយហត់។ វាក៏អាចជាមធ្យោបាយកម្សាន្តមួយដើម្បីចាប់ផ្តើមកិច្ចប្រជុំ ឬសិក្ខាសាលាផងដែរ។

សកម្មភាព	តើវាអាចជាអ្នកចាប់ផ្តើមធ្វើបាន?
<p>នៅក្នុងហ្គេមនេះ ក្រុមនឹងត្រូវធ្វើចលនាតាមអ្នកដឹកនាំសម្ងាត់មួយរូប ហើយមនុស្សម្នាក់នឹងត្រូវទាយថានរណាជាអ្នកដឹកនាំនោះ។</p> <p>1 ស្នើសុំអ្នកស្ម័គ្រចិត្តម្នាក់ដើម្បីដើរតួជា “អ្នកទាយ” ដំបូងគេ។ ស្នើឲ្យគាត់ចាកចេញពីបន្ទប់ ឬទៅកន្លែងដែលមិនឮសំឡេងក្រុម។</p> <p>2 ស្នើឲ្យអ្នកដទៃជ្រើសរើស “អ្នកដឹកនាំ” ម្នាក់ និងបង្កើតជាង្វង់មួយ។ ការងារដែលពួកគេនឹងត្រូវធ្វើ គឺគ្រាប់តាមចលនារបស់អ្នកដឹកនាំ (ដំបូងយកដៃទះក្បាល បន្ទាប់មកក៏លោតចុះឡើង បន្ទាប់មកអេះដង្កង់ ។ល។)។</p> <p>3 អញ្ជើញអ្នកទាយឲ្យមកចូលក្រុមវិញ ហើយឈរនៅកណ្តាលរង្វង់។ ស្នើឲ្យគាត់ព្យាយាមទាយថានរណាជាអ្នកដឹកនាំសម្ងាត់នោះ ខណៈដែលអនុវត្តតាមចលនាផ្សេងៗរបស់អ្នកដឹកនាំនោះ។ អនុញ្ញាតឲ្យគាត់ទាយ ៣ដង។</p> <p>4 ប្រសិនបើគាត់មិនអាចទាយអ្នកដឹកនាំសម្ងាត់នោះត្រូវទេ ក្រុមអាចស្នើឲ្យគាត់ធ្វើអ្វីម្យ៉ាង (ដូចជា ច្រៀងចម្រៀងមួយបទលោតជើងម្ខាង ។ល។) ។ អរគុណអ្នកទាយ រួចឲ្យគាត់ចូលក្រុមវិញ។ ស្នើសុំអ្នកស្ម័គ្រចិត្តម្នាក់ទៀតឲ្យដើរតួជាអ្នកទាយថ្មី និងចាប់ផ្តើមលេងហ្គេមម្តងទៀត។ ប្រសិនបើគាត់ទាយអ្នកដឹកនាំសម្ងាត់នោះត្រូវ នោះអ្នកដឹកនាំសម្ងាត់នឹងក្លាយជាអ្នកទាយថ្មីវិញម្តង។</p>	

សកម្មភាព	ខ្យល់ខ្លាំងបោកបក់
<p>គេអាចប្រើហ្គេមនេះជាល្បែងថាមពល និងក៏អាចលេងតាមរបៀបមួយដែលជួយឲ្យអ្នកចូលរួមមានភាពស្ម័គ្រចិត្ត និងបើកទូលាយចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកផងដែរ។</p> <p>ការរៀបចំ ៖ ស្នើឲ្យគ្រប់គ្នាឈរជារង្វង់ និងលេងហ្គេមទាំងអស់គ្នាប្រកបដោយទឹកចិត្តជ្រះថ្លាផ្តល់ការគោរព និងស្មោះត្រង់ចំពោះគ្នា។ ផ្តល់ឲ្យអ្នកលេងម្នាក់ៗនូវក្រដាសមួយសន្លឹក ឈើមួយដុំ ឬអ្វីមួយដើម្បីដាក់លើកម្រាលឥដ្ឋដើម្បីជាសញ្ញាប្រាប់ពីកន្លែងដែលគាត់កំពុងឈរ។ ឬក៏អាចប្រើកៅស៊ូបានផងដែរ ប្រសិនបើពួកគាត់កំពុងអង្គុយស្រាប់។ បន្ទាប់មកយកវត្ថុ ឬកៅស៊ូមួយចេញ ដើម្បីឲ្យវត្ថុនោះមានចំនួនតិចជាងចំនួនអ្នកលេងចំនួនមួយ។</p> <p>1 ស្នើឲ្យអ្នកស្ម័គ្រចិត្តម្នាក់ឈរនៅកណ្តាលរង្វង់ និងនិយាយអ្វីមួយដែលពិតអំពីជីវិតរបស់ពួកគាត់ដោយប្រើឃ្លា “ខ្យល់ខ្លាំងបោកបក់...” (ជាឧទាហរណ៍ “ខ្យល់ខ្លាំងបោកបក់ចំអ្នកដែលចូលចិត្តច្រៀង!”)</p>	

សកម្មភាព

ខ្យល់ខ្លាំងបោកបក់ (៦)

អ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដែលឃ្លាននោះគឺជាការពិតរបស់ខ្លួនដែរនោះ ត្រូវតែរត់ទៅកន្លែងថ្មីនៅក្នុងរង្វង់ដែលកំណត់ជាសញ្ញាដោយវត្ថុ ឬកៅអី។ មិនអនុញ្ញាតឲ្យគាត់ត្រឡប់ទៅកន្លែងដើមដែលគាត់បានចាកចេញនោះទេ ហើយក៏មិនអាចរត់ទៅកាន់កន្លែងដែលនៅជាប់នោះផ្ទាល់ដែរ។

2 ជានិច្ចកាលគឺតែងតែមានមនុស្សម្នាក់គ្មានកន្លែងឈរ/អង្គុយ។ គាត់នឹងត្រូវដល់វេណាទៅនៅចំណុចកណ្តាលរង្វង់ដើម្បីនិយាយនូវឃ្លាដែលពិតមួយទៀត។

3 អាស្រ័យទៅតាមក្រុមនីមួយៗ អ្នកក៏អាចប្រើប្រាស់សកម្មភាពនេះដើម្បីកសាងភាពជឿជាក់លើគ្នាដោយឲ្យសមាជិកក្រុមនិយាយនូវឃ្លាដែលមានលក្ខណៈកាន់តែផ្ទាល់ខ្លួន ដូចជា ៖

- ខ្យល់ខ្លាំងបោកបក់...
- អ្នកដែលចេះមើលថែបង្កូនប្រុសស្រី (ជាចំណុចល្អអំពីខ្លួនអ្នកផ្ទាល់)
- អ្នកដែលមិនចូលចិត្តកង្កែប (ជាអ្វីមួយដែលអ្នកខ្លាច)
- អ្នកដែលតែងតែយំពេលមើលភាពយន្តកម្សត់ (ជាចំណុចដែលគ្មាននរណាដឹងពីអ្នក)
- អ្នកដែលគូតករឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ (ជារឿងដែលពិបាកនិយាយចេញ)

4 ក្រោយលេងហ្មេមចប់ ស្នើឲ្យពួកគេពិចារណាអំពីអារម្មណ៍យ៉ាងណានៅពេលប្រថុយ និងសារភាពអំពីរឿងអ្វីមួយដែលមានលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនអំពីពួកគេ។ តើមានរឿងអ្វីខ្លះដែលជារឿងពិបាកឲ្យគេនិយាយចេញ? តើហេតុអ្វីបានជាវាអាចក្លាយជារឿងល្អបើយកមកជជែកជាមួយអ្នកដទៃ? តើយើងអាចជួយគ្នាបានដោយរបៀបណានៅពេលដែលយើងចែករំលែករឿងអ្វីផ្ទាល់ខ្លួនឲ្យគ្នាដឹងទៅវិញទៅមក?

ជំរុញឱ្យសមាជិកក្រុមទាំងអស់និយាយ

“រំពាត់និយាយ” ៖ រំពាត់និយាយជួយរំលឹកក្រុមឱ្យដឹងថា មានតែបុគ្គលម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលគួរនិយាយនៅពេលណាក៏ដោយ។ សមាជិកក្រុមហុចរំពាត់និយាយបន្តឱ្យអ្នកដែលដល់វេលានិយាយ។ អ្នកអាចប្រើប្រាស់អ្វីផ្សេងៗជាជំនួយដើម្បីរំពាត់និយាយក៏បាន ប្រសិនបើ វត្ថុនោះងាយស្រួលក្នុងការហុចបន្តឱ្យគ្នា ហើយមានទំហំធំគ្រប់គ្រាន់អាចគ្រប់គ្នាមើលឃើញ។ វត្ថុទាំងនេះអាចរួមមានដូចជា ជំងឺ បន្ទាត់ ចំពង់ធ្វើពីក្រដាសកាកុង ឬឈើ។ រូបសត្វ ឬតុក្កតាចម្រុះពណ៌ក៏អាចប្រើជារំពាត់និយាយដ៏ល្អមួយផងដែរ ហើយវា អាចបន្ថែមភាពរីករាយដល់អង្គប្រជុំនាពេលជាមួយគ្នានោះផងដែរ។

សកម្មភាព	បំប៉នគំនិតដោយប្រើសំណាក
	<p>“បំប៉នគំនិត” គឺជាសកម្មភាពមួយដែលជំរុញឱ្យសមាជិកក្នុងក្រុមទាំងអស់គិត និងចែករំលែកគំនិតដល់គ្នាទៅវិញទៅមក។</p> <p>ការរៀបចំ ៖ យកកំប៉ុងទទេមួយ និងគ្រាប់សណ្តែកស្ងួតមួយចំនួនដែលល្មមឱ្យសមាជិកម្នាក់ៗអាចទទួលបានសណ្តែក យ៉ាងតិច ៤-៥គ្រាប់។</p>
<p>1</p>	<p>ចាប់ផ្តើមដោយការណែនាំអំពីសកម្មភាព “បំប៉នគំនិត” ។ ចូរពន្យល់ថា ព្រះភីតឡើងដោយសារការផ្តិតផ្តាច់នៃដំណាក់ ទឹកភ្លៀងយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ និងថា គំនិតរបស់មនុស្សយើងម្នាក់ៗគឺដូចទឹកមួយដំណាក់អញ្ចឹងដែរ។ បើនៅដាច់ ដោយឡែកពីគ្នា នោះដំណាក់ទឹកទាំងនេះមានទំហំតូច តែបើរួមបញ្ចូលគ្នា នោះពួកវានឹងអាចបង្កើតបានជាព្រះទឹកភ្លៀង ដ៏ខ្លាំងក្លាមួយ! ផ្តល់គ្រាប់សណ្តែកដល់សមាជិកទាំងអស់ម្នាក់ៗមួយគ្រាប់ និងពន្យល់ថា គ្រាប់សណ្តែកនីមួយៗតំណាងឱ្យ គំនិតមួយផងដែរ។</p>
<p>2</p>	<p>ចូរពិភាក្សាពីប្រធានបទ ឬសំណួរ។ ខណៈដែលសមាជិកម្នាក់ៗចែករំលែកនូវគំនិតមួយដល់គ្នាចូរពិភាក្សា ចូរគាត់ដាក់ សណ្តែកមួយគ្រាប់ចូលក្នុងកំប៉ុងដែលតំណាងឱ្យគំនិតនីមួយៗដែលគាត់បានចែករំលែក។ (ជាការប្រសើរគួរសរសេរ គំនិតនីមួយៗនៅលើក្រដាសមួយផ្ទាំងធំដើម្បីជួយដល់ការចងចាំនៅពេលពិភាក្សា។)</p> <p>បន្តធ្វើដូច្នោះរហូតគ្រប់គ្នាបានចែករំលែកគំនិត ហើយគ្រាប់សណ្តែកភាគច្រើនស្ថិតនៅក្នុងកំប៉ុង។</p>
<p>3</p>	<p>មុននឹងពិនិត្យមើលការរួមចំណែករបស់សមាជិកក្រុមទាំងអស់ ចូរកាន់សំបកកំប៉ុងមកក្រឡុកដើម្បីឱ្យគ្រាប់សណ្តែក ទាំងនោះបង្កើតជាសំឡេង។ ស្នើឱ្យសមាជិកទាំងអស់វាយតម្លៃពីរបៀបដែលគ្រាប់សណ្តែកបង្កើតសំឡេងកាន់តែខ្លាំងនៅ ពេលប្រមូលផ្តុំគ្នាក្នុងកំប៉ុងតែមួយ ដូច្នោះពួកវាមានថាមពលកាន់តែខ្លាំង ហើយថ្លែងអំណរគុណពួកគាត់ដែលបានចែក រំលែកគំនិតដែលធ្វើឱ្យក្រុមកាន់តែបង្កើតបាននូវសំឡេងខ្លាំង និងមានអំណាចកាន់តែខ្លាំង។</p> <p>បន្ទាប់មក ចូរពិភាក្សាពីគំនិតទាំងនោះដែលសមាជិកក្រុមបានផ្តល់នៅក្នុងអំឡុងពេលបំប៉នគំនិត។</p>

ប្រសិនបើក្រុមរបស់អ្នកបាន និងកំពុងធ្វើការជាមួយគ្នាជាយូរមកហើយ ជាការប្រសើរគួរពិចារណាឡើងវិញអំពីការខិតខំ ប្រឹងប្រែងក្នុងការបំពេញការងាររបស់សមាជិកគ្រប់រូប។

សកម្មភាព **ការផ្តល់តម្លៃដល់ក្រុម**

សកម្មភាពនេះជួយក្រុមផ្តល់តម្លៃ និងលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។ វាក៏អាចជួយឲ្យក្រុមកសាងជំនឿចិត្ត និងសមាសចិត្តជាថ្មីឡើងវិញនៅពេលដែលក្រុមជួបបញ្ហាដោះស្រាយ ឬការមិនចុះសម្រុងគ្នា។

- 1 បង្កើតជាង្វង់។ ឲ្យសមាជិកក្រុមអង្គុយចម្រុះគ្នាដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអង្គុយជាប់មិត្តភក្តិ ឬអ្នកដែលគេស្គាល់ជាងគេ។
- 2 ស្នើឲ្យសមាជិកម្នាក់ៗគិតពីរឿងល្អៗជាច្រើនអំពីបុគ្គលដែលអង្គុយជាប់ពួកគេនៅខាងស្តាំដៃ។ តើគាត់បានរួមចំណែកអ្វីខ្លះដល់កិច្ចប្រជុំ? តើគម្រោងអ្វីដែលគាត់បានខិតខំបំពេញជាខ្លាំង? ហេតុអ្វីបានអ្នកផ្តល់តម្លៃខ្ពស់ចំពោះការធ្វើការជាមួយគាត់? តើការងារសប្បាយៗអ្វីខ្លះដែលអ្នកបានធ្វើរួមគ្នា?
- 3 បន្ទាប់ពីគ្រប់គ្នាមានឱកាសគិតរួច ដើរជុំវិញរង្វង់ ហើយស្នើឲ្យគ្រប់គ្នាចែករំលែកការផ្តល់តម្លៃទាំងនោះ?

សកម្មភាពនេះក៏អាចធ្វើជាលក្ខណៈអនាមិកភាពផងដែរ ៖ ចូរសរសេរឈ្មោះសមាជិកក្រុមនៅលើសន្លឹកក្រដាសដាក់ក្រដាសនោះចូលក្នុងថង់ ស្នើឲ្យសមាជិកក្រុមយកក្រដាសឈ្មោះនោះចេញ រួចសរសេរអំពីការផ្តល់តម្លៃជាសង្ខេប។ នៅពេលសរសេររួច អាចដាក់ការផ្តល់តម្លៃទាំងនេះចូលទៅក្នុងថង់វិញ រួចឲ្យសមាជិកដទៃអានៗ។

ការបង្ហាញកាយវិការបែបច្នៃប្រឌិត

យើងទាំងអស់គ្នាទំនាក់ទំនងតាមវិធីផ្សេងៗជាច្រើន។ នៅក្នុងការទំនាក់ទំនង ពេលខ្លះ យើងអាចប្រើប្រាស់រាងកាយនិងសកម្មភាពផ្សេងៗរបស់យើងដើម្បីសម្រាកពីសកម្មភាពគិត និងជជែកមួយរយៈពេលខ្លី។ យើងអាចប្រើសកម្មភាពទាំងនេះដើម្បីគេចចេញពីសកម្មភាពជាទម្លាប់ ឬអនុញ្ញាតឲ្យយើងបង្ហាញពីខ្លួនឯងតាមវិធីដែលប្រហែលជាងាយស្រួលជាងការពិភាក្សាដែលមានលក្ខណៈផ្លូវការ។

ចងចាំពីការដកដង្ហើមចូលតាមច្រមុះ និងចេញតាមមាត់។ ឥឡូវ ចូរស្រមៃថាអ្នកកំពុងដើរកាត់វិញ្ញាណក្រមនៃខ្លួន។

ការតាំងសម្មាធិដែលមានការណែនាំ គឺជាវិធីដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងការជួយឲ្យអ្នកចូលរួមបន្តអារម្មណ៍ក្នុងអំឡុងកិច្ចប្រជុំគ្នា ឬរៀនចិត្ត។

ការបង្រៀនដោយប្រើការសំដែងរឿង

ឈុតឆាកសំដែងរឿង និងការសម្តែងតួ (ទើលទំព័រ146 ដល់148) អាចជួយឲ្យសមាជិកក្រុមអនុវត្តវិធីថ្មីក្នុងការទំនាក់ទំនងទៅកាន់អ្នកដទៃ។ ការសំដែងអាច ៖

- ភ្ជាប់ទស្សនិកជនទៅនឹងបញ្ហាបែបបរិស្ថានចិត្ត។
- អនុញ្ញាតឲ្យគេពិភាក្សាពីប្រធានបទពិបាកៗតាមវិធីដែលមានសុវត្ថិភាព។
- និយាយទៅកាន់គ្រប់គ្នា ដោយមិនគិតពីសមត្ថភាព ឬកម្រិតវប្បធម៌ឡើយ។
- ជួយគេឲ្យដោះស្រាយបញ្ហាជាក្រុម។

ការសំដែងរឿង និងសកម្មភាពនិទានរឿងក៏អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីអប់រំអ្នកនៅក្រៅក្រុមរបស់អ្នកអំពីបញ្ហាដែលអ្នកកំពុងធ្វើការផងដែរ។ នៅពេលបង្កើតសាច់រឿង ចូរគិតអំពីរបៀបដែលអ្នកចង់ឲ្យទស្សនិកជនរបស់អ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។ តើអ្វីជាបញ្ហាសំខាន់ដែលអ្នកកំពុងសង្ឃឹមថាស្វែងយល់នៅក្នុងការសំដែងរឿងរបស់អ្នក? តើអ្នកអាចជំរុញទឹកចិត្តទស្សនិកជនរបស់អ្នកឲ្យធ្វើសកម្មភាពដោះស្រាយបញ្ហានោះនៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដោយរបៀបណា? ចូរព្យាយាមរកតួអង្គសំដែងដែលទស្សនិកជនរបស់អ្នកនឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណបាន ជាតួអង្គដែលនិយាយ រស់នៅ និងស្លៀកពាក់ដូចដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើ។ បញ្ហាដែលតួអង្គរបស់អ្នកជួបប្រទះគួរមានភាពជាក់ស្តែង និងប្រហាក់ប្រហែលនឹងបញ្ហាដែលទស្សនិកជនរបស់អ្នកប្រឈមមុខផងដែរ។ វាបង្កភាពងាយស្រួលច្រើនក្នុងការជំរុញទឹកចិត្តឲ្យមនុស្សចាត់វិធានការ ប្រសិនបើយើងបង្ហាញបញ្ហាដែលដាក់ជាប់ក្នុងបេះដូង និងចិត្តរបស់ពួកគេ។ សាច់រឿងអំពីបញ្ហាមិនត្រូវមានភាពសាមញ្ញពេកទេ។ តាមរយៈការបង្ហាញពីភាពស្មុគស្មាញនៃបញ្ហា យើងអាចជំរុញឲ្យក្រុមគិតបានស៊ីជម្រៅអំពីបញ្ហា និងដំណោះស្រាយ។

បង្កើតរឿងសំដែងរបស់អ្នកដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រ “ចង-ឧបសគ្គ-ឈ្នះ”

ចាប់ផ្តើមការសំដែងរឿងរបស់អ្នកជាមួយនឹង “ចង” ។ ផ្តល់សាច់រឿង បន្ទាប់មកចែករំលែកគោលបំណង ឬក៏ប្រាថ្នារបស់តួអង្គសំខាន់ៗ

តើពេលណាទើប
អូនបង្កើតកូនប្រុស
ម្នាក់ឲ្យបង?

កូនវា នៅតូចណាស់...
យើងសឹងតែរកអាហារ
ហូបមិនគ្រប់ផង ដូចបង
ឃើញស្រាប់ហើយ!

បង្កើតឧបសគ្គ ពីព្រោះវាជួយឲ្យការសំដែងរឿងរបស់អ្នកកាន់តែមានភាពរំភើប និងគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍។

ប្តីខ្ញុំចង់បន្តព្យាយាមយកកូន។
គាត់នឹងមិនឈប់ព្យាយាមទេ
រហូតទាល់តែបាន
កូនប្រុសម្នាក់។

យើងគួរតែជុំគ្នានិយាយ
រឿងនេះទៅមើល។ កូនឯង
រកនឹកពាក្យសម្រាប់
និយាយទៅកាន់ប្តីឯងទៅ។

បញ្ចប់ការសំដែងរឿងរបស់អ្នកជាមួយនឹងតួអង្គឈ្នះ ឬចាញ់ក្នុងការខិតខំទាមទាររបស់ពួកគេ!

អូនចង់រង់ចាំប៉ុន្មានឆ្នាំទៀត
សឹមយើងព្យាយាមម្តងទៀត
ដើម្បីទុកពេលឲ្យកូនស្រីយើង
ធំល្អមរមាចជួយអូនមើលថែ
កូនវាម្នាក់ទៀតបាន។

បងមិនចង់បោះបង់ចោលនោះទេ
តែប្រហែលនេះជាវិធីដែលអាច
ជួយឲ្យយើងសន្សំប្រាក់បានខ្លះ
ទំរាំអូនត្រៀមខ្លួនរួចរាល់។

បំប្លែង

ការសំដែងរឿងអាចនឹងផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ខ្លាំងណាស់។ ចូរចងចាំចំណុចខាងក្រោមនេះ ៖

ប្រការមិនគួរធ្វើ ៖

- កុំបង្ហាញចំណុចអាក្រក់ ដូចជាឈុតចាប់រំលោភកំពុងកើតឡើងដោយផ្ទាល់ ជំនួសមកវិញគួរនិយាយអំពីអំពើនោះដែលបានកើតឡើងក្រៅឆាក។ (មើលជំពូក ៦ ៖ ការបញ្ចប់ហិង្សាយេនឌ័រ ទំព័រ 132 ដល់ 134 ទំព័រ 141 និង 148។)
- កុំស្តីបន្ទោសជនរងគ្រោះ សើចចំអក ឬបង្ហាញឈុតឆាកដែលដាស់អារម្មណ៍ផ្លូវភេទ។
- កុំឲ្យអ្នកសំដែងដើរតួណាដែលអាចនឹងឲ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ថាស្តែងខ្លាំងពេក ឬដូចនឹងស្ថានភាពក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេខ្លាំងពេក។

ខ្ញុំមិនឲ្យ ដារ៉ូ សំដែងតួ
បងប្អូនប្រុសឡើយទេ។

ប្រការគួរធ្វើ ៖

- បែងចែកអ្នកសំដែងឲ្យនៅដាច់ពីតួនាទីរបស់ពួកគេ។ និយាយអំពីសាច់រឿង ក្រោយពេលសំដែងចប់ ប៉ុន្តែនៅបន្តសំដៅទៅតួអង្គសំដែងដោយហោរឈ្មោះ ឬតួនាទីរបស់ពួកគេនៅក្នុងសាច់រឿង។
- ផ្តល់ពេលវេលាដល់ការសំដែងរឿងឲ្យបានវែងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសម្រេចនូវគោលបំណងរបស់អ្នក បន្ទាប់មកសឹមកាត់វាចោលខ្លះៗ។
- ប្រើប្រាស់គ្រឿងតែងឆាក (គ្រឿងដែលតំណាងឲ្យវត្ថុផ្សេងៗ ដូចជា ដារ៉ូធ្វើពីក្រដាសកាតុង) ឈុតឆាកកំប្លែង ឈ្មោះបែបកំប្លែងៗ តួនាទីយេនឌ័រដែលផ្លាស់ប្តូរ និងការនិយាយបែបបំផ្លើសឲ្យបានច្រើន!

តន្ត្រី បទចម្រៀង និងការរាំ

ជាញឹកញយ តន្ត្រី និងបទចម្រៀងមានឥទ្ធិពលលើអារម្មណ៍របស់មនុស្សជាខ្លាំង។ នៅពេលដែលព័ត៌មាន ឬទស្សនៈត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឃ្លាបទចម្រៀង ពួកវាកាន់តែងាយស្រួលឲ្យមនុស្សចងចាំ និងយកទៅផ្សព្វផ្សាយបន្តដល់អ្នកដទៃ។ ការច្រៀង និងរាំលើកទឹកចិត្តឲ្យមនុស្សចូលរួមសកម្មភាព ធ្វើឲ្យមនុស្សមានអារម្មណ៍ល្អ និងជាវិធីដ៏អស្ចារ្យក្នុងការផ្សព្វផ្សាយពីអំណាចកើនឡើងដែលបានមកពីការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ក្រុម។ ទន្ទឹមនឹងនេះ តន្ត្រី និងបទចម្រៀងបង្កើតបរិយាកាសរីករាយ! ចម្រៀង និងរបាំអាចផ្លាស់ប្តូរចម្ងាយនៃកិច្ចប្រជុំ ជួយឲ្យអ្នកទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ទៅលើបទបង្ហាញសាធារណៈ និងប្រមូលផ្តុំមនុស្សមកគាំទ្របុព្វហេតុរបស់អ្នក។